

EL POBLE CATALÀ

5 Cts. PREUS DE SUSCRIPCIÓ SENSE PARTICIPACIÓ A LA NOSTRA BIBLIOTECA CATALUNYA Y NACIONS IBERIQUES: 4 PAGES DE 10 LINES PAISOS D'UNIO POSTAL: 6 PAGES DE 10 LINES ANY VII • Barcelona, diumenge, 17 de juliol de 1910 • NÚM. 1.961 REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL. TELÉFON 723 PREUS DE SUSCRIPCIÓ A LA NOSTRA BIBLIOTECA CATALUNYA Y NACIONS IBERIQUES: 5 Cts. 000 PAGES DE 10 LINES BARCELONA: 1.500 PAGES DE 10 LINES Cts. 5

CHASSAIGNE FRERES

PIANOS: Chassaigne freres—Steinway—Steck-Pianola—Auto-pianistes
PIANOLAS Aoelian (Metrostyle y Themodist)—**ARMONIONS:** Cristophe et Etienne
ROTILLOS DE MUSICA: Varies marques—Venda y abono.

Exposició y Dipòsit: Passeig de Gràcia, 38. - Teléfon 2363. - Vendes al comptat y a plasses - Lloguers

INSTAL·LACIONS COMPLETES PERA AIXECAR AIGUA

MOTORS
A GAS, BENZINA, GAS
POBRE, etc. Preus econòmics y resultats garantits. Nombruses referències

DAVID FERRER Y O.A.
(Societat en comandita)

Corts, 586 -- BARCELONA

Linies del Tibidabo a Vallvidrera

La Societat «EL TIBIDABO» té establerts els següents abonaments econòmics per al ferrocarril funicular:

Cuaderna de 100 passatges, pujada y baixada	Ptes.	70'00
Id. de 50		37'50
Id. de 25		20'00
Aquests passatges serveixen per al portador del quadern y per a les persones que l'acompanyin. Poden utilitzar-se també per al tramvia de la plaça del funicular a Vallvidrera o viceversa. Son vàlids per dos anys.		
També hi ha abonaments de iguals condicions, per al tramvia, des del Pabelló de l'Avinguda a la plaça de Vallvidrera y viceversa, als preus següents:		
Cuaderna de 100 passatges, anada y tornada	Ptes.	70'00
Id. de 50		37'50
Id. de 25		20'00

Màquines pera cosir
Màquines pera fer mitja
Santasusana

ABANS: CARME, 34
ARA: CARME, 40

CANTONADA CARRER DE DOCTOR DOU

Exposició de Retrats y Dibuixos

LA PINTURA ANTIGA

Baixem a la sala 25 y admirarem les darreres obres d'aquesta secció de pintura antiga. La foscor no deixa apreciar bé les hermoses pintures que l'exhibeix, per quin motiu ens limitarem a una ressenya massa superficial potser donada la gran importància que semblen tenir els retrats aquí reunits. De l'antiga penombra en què l'urat de col·locació ha ficat aquestes captivantes pintures ne sobresurt un vulgar però ben pintat retrat de senyora que porta'l número 3; el número 2, ab el ric enquadrament de talla que realza la pintura es un altre retrat de senyora, de l'escola holandesa, com el procedent, fi de color, ben entonat, ab un excés de detall y ab una dunesa primitiva que no perjudiquen gens. El retrat número 5 és bell, sense superlatius; en canvi el número 6 és un hermosíssim retrat d'abbé ple de vida y magnífic de color; el número 7, un xic dur, també és una bonica taca de color. Tots aquests són anònims.

En Carreño hi té un bellíssim retrat de senyora desconeguda que reuneix totes les bel·leses de l'obra del gran pintor de Avilés; és una de les joies més preuades d'aquesta sala. En Felipe de Champaigne hi té un retrat de Fénelon ben compost y ben pintat, ab aquella màgica dels negres que tant delicadament triomfa de la monotonia de les sotoncs, que tantes vegades pintà. El fals Goya del número 18 està tan bé del pintat com magre de dibuix. La «Lady Maitland» de Kneller, és d'una distinció personal nobilíssima y de un color exquisit; llastima que la factura fluixegi. El suposat Lawrence sembla de la mateixa mà que l'anònim número 7, al menys ne té totes les condicions. El general Buchanan, den Philips, es pintat suauent, com pertoca a un mestre tal; l'entonació vermella que hi domina no mortifica com en altres autors. El retrat de Miss Selvy atribuït a Raeburn es pintat ab la gran trassa del mestre y també ab tota la frescor y el xarment amanerament que'l distingí y li donà ralle. Els dos retrats den Vauloo són dues magnífiques obres mestres que rehabiliten al fadós pintor. Les senyores retratades conserven tota l'expressió anímica y la frescor vital del moment y el bon estat de les teles permet d'admirar una finor de grisos com rares vegades en Vauloo assolí en tota la seva obra. En Villegas hi té un retrat expressiu y fet ab gran trassa, però d'un color desgraciat. Són bells també els retrats per Sely y per Bocanegra y el ridícul «Rey David» den Reni està ben pintat.

PINTURA MODERNA

Si no fos per aquesta sala 10, dedicada a la pintura francesa, els moderns pintors retratistes, llevat de poques excepcions, farien un tristíssim paper en aquesta Exposició. Fransa, que en l'art de la forma y el color, desde fa molt temps, va a la devantera no podia per menys de triomfar encara que no acudís als obres capitals de la seva pintura, y, particularment havia de triomfar aquí on aquest art passa per una crisi tan deploable.

Ningun enfermo del ESTÓMAGO é

INTESTINOS
por crónica y rebelde que sea su dolencia debe desesperarse. Muchos son los que han consultado con afortunadas medicinas de París, Londres, Berlín, New-York, Roma y Madrid, sin encontrar alivio con otros tratamientos y en cuanto dichos médicos les han recetado el ELIXIR

SAIZ de CARLOS
(STOMALIX)

han recobrado la salud con su uso, largos años perdida.
Con mucha frecuencia las fermentaciones anormales del estómago producen acedías y vómitos que se corrigen inmediatamente con este medicamento quitándose las náuseas, dolores, ardores epigástricos, aguas de boca y tendencia al vómito, la digestión se normaliza, el enfermo come más, digiere mejor y se nutre, aumentando de peso si estaba enflaquecido.

De venta en las principales farmacias del mundo y Serrano, 30, MADRID. Se remite por correo billete a quien lo pide.

CLINICA MANAUT Traslada a la Ronda de Sant Antoni, 47, pral. Malalties matris, vies urinaries. «Carnets-abono» econòmics. De 11 a 1 y 6 a 8.

Grans magatzems

El Siglo

ULTIMS DIES DE VENDA DE

Saldos y Ocasions

en articles d'Alta Novetat pera Estiu

CONFECCIONS PERA SENYORA, SENYOR Y NENS

Llaneria
Genres de punt
Camiseria

Estampats

PREUS CONSIDERABLEMENT REDUITS

LA CANSÓ DELS VENSUTS
LA PRÁCTICA DE LA TOLERANCIA

Don Antoni Maura ha pronunciat un discurs en la plaça d'un balneari. El discurs guardà, de la salutació a la reverència final, una mesura, una templança, una prudència poc comuns en l'oratoria del capdill conservador, tan propici a lo que anomenà Teodor «deliri extemporani». El discurs, al qual prestaren atenció infinitat d'oïents, al qual aplaudiren milers de mans que s'aixecaven, arrossegades, enlaira, no tingué altre objecte que escampar, que fonamentar, que definir concretament, matemàticament, la teoria de la tolerància. En un article de «Nuevo Mundo» ens ho conta ab emocions d'expectació y ab arguments de convensut, «Antitènia», devot den Maura.

No heu vist tota la filosofia que's veixint a l'entorn de la paraula tolerància? No us ha interessat saber en quines ocasions s'ha usat y abusat d'ella, per quí s'ha usat y ab quines paraules, ab quines raons s'ha defensat? No us atriga que un senyor com Maura, que fa deu mesos feia fusellar a un home per les seves idees, en nom de les idees y per respecte a les idees, us parli ara de tolerància?

Ficéu-vos-hi. A Fransa, quan l'Estat acabà les seves amitats ab l'Església, aquesta, representada per un bisbe, se dirigí al govern demanant la neutralitat de la escola. Tolerància, pera aquell bisbe que havia defensat l'escola catòlica contra la escola laica, no era l'institució d'aquesta, sinó la d'una escola que no podent ésser catòlica, no següés en el mal sentit que dona a la paraula laica—anticatòlica, no següés laica. A Bèlgica, quan l'Universitat lliure de Brucelles ha comensat a portar ventallat a l'Universitat catòlica de Lovaina, el partit catòlic ha reorganitzat la instrucció sobre la base de la neutralitat escolar; era que ja'l criteri científic estava molt per damunt del criteri teològic. A Espanya, avui que's converteixen en

fiscals de l'acció conservadora, els prestigis més alts de la nostra política; avui, que se belluguen en descontent inquietant, milers d'homes que restaven completament allunyats de tot moviment polític, cultural o religiós; avui, que lodi comença a trucar a totes les portes, Maura predica la tolerància. Y es que així com pera Anglaterra, tolerància significa reunirse en la terra, tolerància significa reunirse en el Hyde-Park milers y milers de persones, que parlen diferents llengües, que professen diverses religions, que tenen opinesades creences polítiques y que sense molestare les unes a les altres, poden escoltar y aplaudir a oradors que defensin les més contradictòries doctrines, a Espanya tolerància és silenci, és mudesa, és transigència ab els polítics, ab els bisbes, ab l'abandó, ab el desprestigi, ab el descreddat. Tolerància és no cridar quan se fusella a un home per les seves idees, no protestar quan se celebren mitings contra les escoles, no rebelarse quan arriba l'«encasellat», no moures quan se recarrega un tribut, no agitar-se quan un p-brer, als 60 anys, se mor famolenc, no indignarse quan, sense raó y sense justícia, se declara una guerra, no sublevar-se quan se lleixen que Anglaterra, ab 100.000 kilòmetres menys de superfície que nosaltres té 23.300 kilòmetres més de ferrocarrils, 37.000 kilòmetres més de línies telegràfiques, 887.000 kilòmetres de fils més de línies telefòniques, 81.000 kilòmetres més de carreteres y camins vinals y 9.000 navilis més de marina mercant.

En un poble, ont cada manifestació política tingui en el seu eix, una suma de gruituts públiques, un alt valor moral de justícia y de virtut, la tolerància és llibertat, perquè la llibertat és ciència y la ciència és perdó. En un poble, ont totes les formes polítiques que s'han anat desenrotllant al calor del règim, prenguin en el seu «deu» lo que hi tenen a Espanya tots els parits de la monarquia, la més alta manifestació d'intolerància serà sempre l'exponent més clar de consciència lliberal. Una forsa netament republicana no pot tolerar els excessos den Maura, no pot permetre els jocs de funàmbul den Canalejas, no pot passar per les debilitats den Moret, no pot transigir en última instància — ab l'història que han

continuat aquests senyors y ab la continuació d'aquesta història. La tolerància ha d'ocupar un grau en cada home y en cada poble. Els Sants Llibres no'ns diuen, després d'haver presentat l'altra galta y haver rebut en ella el càstig d'una mà, quina resolució hem d'adoptar. Els manuals d'urbanitat no'ns instrueixen en la cortesia que devem emplear quan per segona vegada un mateix peu ens trepitja bàrbament els ulls de poll dels nostres dits llagats. Lo que sabem és que Jesús, quan arribà al temple, profanat pels mercaders, no'ls instruí ab una paràbola, no els endolcí l'ànima ab un consell, sinó que alsà el fuert y a fuetades els anà expulsant despietadat del temple. Lo que podem dir és que l'estatut de Mitis no restà dret davant d'un matador, sinó que caigué damunt d'ell mentre la contemplava.

La tolerància no ha d'ésser norma, sinó producte d'una política. La tolerància no pot sostenirse ab paraules, sinó ab fets; no es obra de la reflexió, sinó de l'espontaneïtat. No pot assegurarse pera l'avenir, sinó que ha d'haveria despertat en el cor dels homes la realitat del passat. A l'entorn d'un programa d'irrigació, per exemple, poden acumular-se les esperances més separades: ningú sense una història viscuda, sense l'ofrena d'una vida, pot sumar voluntats a l'ofrer o demanar tolerància. La tolerància, a Espanya, no més la pot demanar els conservadors quan se senten vensuts, no més poden oferir-la els liberals quan no's creguin ab mèrits pera ésser vencodors. No més poden sentir-la els conservadors que tinguin per y els liberals que no tinguin prou valor pera crear virtuts dels vics castigats, de les maldats redimides ab sang.

MARCEL DOMINGO

De Madrid estant
Els sabís

En política, són una desgracia. La sabiesa és un desequilibri y la política val un terme mitg. En Maura sempre serà millor polític que en Ramón y Cajal. De la conjunció republicana-socialista, els dos homes que fan un paper més migrat són els dos més sabís, en

Salillas y el doctor Esquerdo. En canvi, l'Azzati, que tot just sab de lletra, se fa escoltar al Parlament.

L'altra tarda, al senyor Salillas, li van donar lo que's castellans diuen una «carra» en pel. No pogué parlar, pobre senyor, malgrat les coses importantíssimes que tenia per dir.

Quan sortia del Saló de Sessions, tot empenyat per la falta de modors de la majoria, per allò de que Déu els cria perquè s'ajuntin, en Salillas agafà d'un bras al doctor Esquerdo y passadís amunt y passadís avall, van comensar a dir mal del Parlament.

«Este es una espuerta de gatos.
«Aquí las personas serias estamos de más.

«Este país no tiene cura, doctor Esquerdo!
«¿Qué va a tener! Esto ya ni es país: es una tribu de emelogramos, monomaniacos, meticofalos y acéfalos».

«Este sería lo de menos, querido doctor. La enfermedad nacional es otra, infinitamente más grave. Yo la tengo muy bien estudiada».

«Diga usted!
En Salillas va deturarse, mirà de fit a fit al doctor Esquerdo, que s'estirava les llargues barbes ab actitud pensadora y baixant la veu digué solemnemente:

«La dolencia es otra, incurable, porque resulta un sintoma fatal, es la idiologomania».

«L'Esquerdo va donar un crit d'esverament com si l'hi haguessin trepitjat un ull de poll.

«Ben trobada! Ben trobada!
En Galdós y diversos diputats, a l'escoltar el crit del doctor Esquerdo, s'acosten:

«¿Qué pasa? ¿Qué ocurre?»
«L'Esquerdo, quan els té a la vora, diu ab tò de gran convenciment:

«Pues que el amigo Salillas acaba de poner el dedo en la llaga, diagnosticando de un modo magistral, los males de España: «la funesta idiologomania».

L'Azzati, en Mayner, en Lamana y de més prohoms de la minoria republicana, feliciten al senyor Salillas y fan veure que s'entusiasmen.

Madrid, 15 juliol.

dos retrats femenins. Més es pintura anglesa que francesa, en el color y en l'ofici, però l'espiritualitat que l'ànima es ben francesa, descendentia directa dels Mignard y Watteau, dels Languillière, dels Fragonard, etc., els pintors de la francesa de saló y tocador; ademés la pintura den Blanché, conté també reminiscències den Delacroix, sobre tot en els magistrals retrats masculins.

L'entonació torrada den Courbet també hi està admirablement representada, oscil·lant entre Manet y Delacroix com molts artistes francesos contemporanis.

Tornem a trobar el succulent Gooderson ab un retrat amanerat, graciosament amanerat de factura, però ab un color de fruita madura, de fruita delicada, que enamora. El retrat den Larló és ben pintat, també negre, però sense aquella equitativa ponderació de tons dels grans mestres ciats; el millor potser dels actuals retratistes hongaresos no hi està pas ben representat en la nostra Exposició.

Hi ha un altre matís en l'escola francesa que no té qualificació fàcil perquè sembla que la seva distintiva és la banalitat, l'horror a les estridències y a una massa esclatant personalitat. Alguns dels artistes que cultivaren y cultiven aquests art pusillànim, han arribat a produir obres admirables baix aquell particular punt de vista; els hauran fugit dels colors brillants, de les poses decoratives, de les composicions fastuoses, de la recerca psicològica, etc., y s'hauran limitat a pintar paciència, el model com si fos una natura morta, y no obstant, sovint, la potència del talent, saltant per damunt de l'esporugiment, involuntàriament hi apareix el sentiment de vida y fins l'expressió psicològica no sollicitada. Es aquests el cas den Delasalle ab el seu retrat del doctor L., bonic de color y d'expressió; den Dupuis ab el magnífic retrat de M. N. tant fi de color, y d'una execució sorprenent com la del gran Ingres; den Carolus Durán ab el cap de nen; el retrat de M. H. per en Gerard està en aquestes mateixes condicions, però més flux que'ls anteriors, també el retrat de la marquesa de Comillas, per en Greve, bell d'expressió però horrible de color y de dibuix ametallat; el retrat den P. Robert, que per la finor del color y la factura, aparenta un modern Languillière; el retrat del c. Heriot, aquell cap en que hi és continguda tota la vulgaritat del «parvenu», pintat ab totes les regles que requereix la bona pintura impersonal de que parlem; d'aquies pintors també es remarkable el retrat de donya Joana Romaní, pintat dintre un efectisme del genre carterí que consisteix en fer ressortir la blancor de la cara dels negres exagerats dels vestits y del fondo, efectisme que esguix bastant de moda cap allí a l'any vuitanta; de totes maneres l'envelutament y la carnositat de la cara, fementiment cuidada, així com la semblança, estan ben trasmeses; els dos retrats den Bonnat, l'un fi, fogós y expressiu de don E. Médica y l'altre també expressiu y minuciosament dibuixat però lleig de color, són també representatius d'aquies escola; citem, també, com a obres d'un relatiu valor els retrats per M. Baschiet, y l'anònim de don R. A. Però qui se emporta la palma fins al punt de coloració entre'ls grans mestres malgrat la filiació discreta, és en G. Ferrier, ab el retrat de Mme. Porlier, d'una justesa de colors pasmosa; la finura del color y la factura resoluta, ab tot y ésser excepcionalment acurades quasi passen desapercebudes davant de la gran expressió psicològica d'aquella simpàtica veïeta. Un retrat d'un bisbe del mateix autor, que també és un bellíssim retrat, no està a l'altura del de Mme. Porlier; es d'una vulgaritat atenta com el retrat del papa Lleó XIII, per Chatrain.

Un autorretrat den Zorn, d'un realisme y d'un malabarisme llefissos tan admirable que fins produeix com una mena de vértig intestinal; un retrat-estudi en blau, harmònic, expressiu y nívrids com tot lo del seu autor, en Toulouse-Lautrec, y un bonic retrat de dona den Tassaert, de sucosa materia són les darreres obres notables a citar en aquesta esplèndida secció francesa.

JOAN SACS

Parlamentaries

AVE, CESAR

Seguex el tribunal d'agravís. El Parlament, lo august, serveix pera que la immoestia d'alguns diputats tinguin una tribuna d'exhibició nacional. Es la frase de Napoleón a l'enrevés: Desde aquí dalt, contemplo a disset milions de ciutadans.

Una egolatria extraordinària presideix les sessions, en les quals no apareixen els fonamentals problemes de la vida espanyola, ni se parla ab la forsa d'ànima que dona un ideal. L'acusació de Spencer, se compleix. El Parlament, acusa un nivell intel·lectual inferior, al comú dels ciutadans y tan sols parla en ell l'interès o la vanitat.

Aquesta vanitat, el senyor Lerroux, l'ha portada a extrems inconcebibles, arribant a la proclamació del lerroucentrisme. Ell va salvar l'unitat espanyola a Catalunya, ell va matar les violències anarquistes; en contra d'ell se dictaren lleis y se mobilisaren els exèrcits curiales, l'honor de l'exèrcit, ell el va agafar den mig de les Rambles, el sentit de tolerància y de civisme ell ho va posar en el poble. En la font ornamental del Pla de Palau hi ha una llegenda mig esborrada, hi ha una vella llegenda de nobles castellans, que en aquella font es estranya: «Después de Dios, la casa de Quirós». La majoria radical, pot esborrarla. Després de Déu, en Lerroux. No troba més que un home quelcom digne de que s'enfronti ab ell.

Aquest home es don Antoni Maura. Li reconeix grandesa, perquè té voluntat forta y fanatisme y no mira a terra per pot d'ensempagar. Poemàtic tot això. Un cant del «Zaratustra», Cesar y Rompius, Cesar

el bagin presentat encara els comparsa

ESPECTACLES

TEATRE ROMANA.—Avui, tarda, a les tres, Societat d'obres caritatives. El drama de Guimerà: «La festa del blat», el quadre «Nit de guerra» i la peça «La Cartaginola».

TEATRE TIVOLI.—Gran companyia còmica lírica de vaudeville i opereta del Teatre Nou. Avui, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre: primer, «Salomé», triomf de la Xirgu; segon, l'aplaudit, fi i alegre vaudeville en tres actes.

Porten res de pago...

tercer, el sens rival

BERTIN BERTIN BERTIN

ab imitació de tipus nous; quart, tangos, garro-

tes i farfugues per Carmelita Ferrer; Nit, a les nou: primer, «El marit de la ditada»; segon, el vaudeville de més èxit

Petit i Patand (S. en C.)

tercer, Bertin, Bertin, Bertin; quart, Carmelita Ferrer—Dimarts, benefici de Bertin. Divendres, estrena de «Zazà», per la Xirgu.

TEATRE DE NOUETATS.—El més còmode i fresc de Barcelona. Gran cinematògraf i varietés. Notabilíssimes atraccions Lulu-Sherry Les Stefans — Solairette — The Angel Goutard. — Tots els dies estrena d'hermoses i interessants pel·lícules. Fixesa absoluta. Pròximament nous debuts. Entrada general, ab dret a ocupar totes les localitats excepte els palcs, 25 cèntims; palcs, a 2 pessetes. Nota: Per comoditat del públic, estarà obert el jardí per als senyors concurrents s'ha instal·lat un esmorzar servei de càl.

TEATRE GRANVIA.—Gran companyia de sarsuela Vega — Conti. — Avui, diumenge, grans funcions prenent part l'elegant i genial artista de fama mundial.

FORNARINA

Tarda, a dos quarts de quatre i nit, a les nou primer, «De los barrios bajos»; segon, l'èxit de la temporada, «Juegos malabares»; tercer

FORNARINA

ab sos finíssims couplets d'elegancia sens igual; quart, «La Corte de Faraón», esplèndida presentació. Butaca ab entrada, 5 pessetes; entrada general, 50 cèntims. Timbre a càrrec del públic.

Demà, dilluns, gran vermuth. Nit, gran funció: Tercer dia dels cinc únics de Fornarina. — Se despatxa a comptaduria.

GRAN TEATRE CONTAL.—Diumenge, dia 17 de juliol, a dos quarts de cinc de matí, Tercer i últim concert popular matinal per la

Schola Orpheonica

que dirigeix el

Mestre Arthur Marcel

PREU ÚNIC, UN RAL

TEATRE NOU.—Avui, diumenge, dues funcions monstres, dues. Tarda, a les quatre, en punt. Dos drames, dos: primer, «El General Daltavilla» de Los dos sargents franceses; segon, «El detective Sherlock Holmes». — Nit, a les nou, dues obres, dues: primer, «La torre Nesté» de Margarida de Borja, reina de França; segon, estrena a Espanya del quadre dramàtic en un acte del senyor Fochs, «Los ojos muertos».

GRAN FRONTÓ CONTAL.—Tots els dies grans partits per renomats pilots. — Entrada, 125 pessetes.

TEATRE CÒMIC

El més còmode i fresc. — Avui, diumenge, a les tres, senzill: «Ruido de campanas»; a les quatre, «Congreso feminista» y

El país de las hadas

A les sis, «El amo de la calle» y

El país de las hadas

A un quart de deu, «Congreso feminista» y «Agua, azucarillos y aguardiente».

A les onze, «El amo de la calle» y

El país de las hadas

Se despatxa a comptaduria y també se despatxen localitats en la Rambla del Mitg, número 6.

Teatre de les Arenes

Vist el grandió èxit del gran poema líric

CANIGÓ

es donarà avui, diumenge, a dos quarts de cinc, tarda, una representació extraordinària de tant bella obra.

Preus: Palcs, 15 pessetes; butaca, preferència, 3; cadira redondel, 2; entrada sòmbra, 1; entrada sol, 0,50. — Despatx: Teatre Romà.

Teatre Apolo

Primer i únic Music-Hall d'estiu a Barcelona. Grans espectacles de varietés.

Totes les tardes, a dos quarts de cinc: Totes les nits, a dos quarts de deu, Gran

troupe formada ab artistes precedents dels principals teatres de l'estranger. Hooker and Miss Davis, célebres excèntrics nord-americans; Germanes Giraldues, notabilíssimes primeres ballarines espanyoles; Sira. Beatriz Cervantes, Mlle. Dayrose de la Sta. de París; senyoreta Josepina Cola, tangista espanyola; Mlle. Dorey, Mr. Stefford, The 8 Beertootes, The 8 Oxford, ovacionades ballarines angleses de l'Empire Palace de Londres. — Pròximament debut d'una nova troupe d'artistes de 1er ordre contractat especialment per representar la fastuosa revista «La vie en rose» (reformada). — Avís: Se despatxen localitats a comptaduria y en els despatxos de la Rambla del Mitg, núm. 6, y carrer Comte de l'Assalt, 108.

BOSC

Companyia sarsuela Banquells Serazzi Sanllehy. Avui, 17 de juliol, Tarda, a dos quarts de quatre, «El dno de la africana», «El amo de la calle», «Pa'raera nacional» y «La gaita blanca».

Nit, a un quart de deu, «El amo de la calle», «La tragedia de Pierrot», «Pa'raera nacional» y «La murga rosa».

Artistes: senyors Birba, Loda, Nombela y Rubio, y senyors Parés, Banquells, Serazzi, Torres, Díaz, Santigó, Mestre y Aragón; chor general. — Avís important: Subsistint el conflicte ab el Sindicat Musical y mentres no estí un solució, las obres seran acompanyades ab un herms piano «Charrier». Preu únic, 45 cèntims, comprès timbre; localitats totes de franc, excepte els palcs. Desde demà, dilluns, grans funcions a diari.

GRAN FRONTÓ CONTAL.—Tots els dies grans partits per renomats pilots. — Entrada, 125 pessetes.

Gran Teatre Espanyol

OPERA ESPANYOLA. Cornadó — Cruset. — Avui, diumenge, 17 de juliol. Tarda, a les tres, grandió programa monstre. Dues operetes, dues, sense alternació de preus. 0,35 pessetes. Primer, «Sangre de artista» (dos actes); segon, «La divorciada» (tres actes). — Nit, a dos quarts de deu, «La americana del Sur».

COMISSIÓ DEPORTIVA DEL CIM DEL TIBIDABO

Festa especial pera avui diumenge, 17 de juliol. — Excursió programa per la banda militar del Regiment d'Aragó. — Tiro Flobert. — Box-ball, etc.

CONCURS DE PATINATJE

ab el següent programa, ejeat per distiguts sportsmen:

1. Patinatge general y carrera de velocitat.

2. Carrera de cintes.

3. Carrera d'obstacles.

4. Evolucions per parelles.

5. Evolucions de precisió.

Cinematògrafs

Sala Argentina

Varietés y Cine

Gran èxit de las famoses Todelinas y dels excèntrics musicals Miss Kette and el Albert.

Exits grandiosos y continues ovacions al rei dels ventríloques, el célebre Martín. A reventarse de riure ab els seus inimitables xistos. Cambi de pel·lícules tots els dies. Notable quintet. El dimars pròxim, tarda y nit, benefici de Martín. Prentent part, en son obsequi, notabilíssimes atraccions.

Concerts

EDEN CONCERT.—Assalt, 12. — Concert, varietés, atraccions. — Atractiu sense igual de l'hermosa Terraza Foyer, desde ont pot presenciarse l'espectacle. — Tots els dies, funcions a dos quarts de quatre, tarda, y a dos quarts de deu, nit. Local fresquíssim. Punt de reunió de la millor societat per sa comoditat y confort. Café Restaurant de primer ordre. Ball després del concert. Continuant nous debuts. Recreus parisencs.

MUNDIAL PALACE.—Concerts Santos tots els dies. Coberts desde pessetes 3,50. Els divendres boubalais. Dissabte, menut corrent y vegetarià.

Botifler comercial

16 de juliol de 1910

Moviment de Borsa

BORSA DE BARCELONA

COTISACIÓ OFICIAL

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions

Operacions